

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1708/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Крстић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Паркинг сервис“ из Враћа, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 452/2025 од 24.02.2025. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 452/2025 од 24.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 452/2025 од 24.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 156/24 од 13.11.2024. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име солидарне помоћи за 2018. годину исплати 41.800,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до исплате, те је тужилац обавезан да туженом накнади парничне трошкове од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 452/2025 од 24.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужиоцу не припада право на солидарну помоћ за 2018. годину, из разлога што тужени као јавно предузеће обрачун и исплату ових накнада по основу радног односа врши на основу претходно донетог Програма пословања, на који сагласност даје оснивач. Уколико је аутономним прописима послодавца запосленом предвиђен већи обим права, тада је обавеза послодавца да предвиди и обезбеди новчана средства за такву исплату. Тужиоцу не припада солидарна помоћ пошто тужени није планирао, нити обезбедио финансијска средства за исплату по овом основу. Тужилац уз ревизију није приложио правноснажне пресуде, као доказ постојања различите судске праксе у битно истоврсној чињеничној ситуацији, па како по оцени Врховног суда не постоје ни друга правна питања која би налагала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је увек дозвољена по одредби члана 441. ЗПП само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, док је у споровима у којима је постављен имовинскоправни захтев за дозвољеност ревизије меродаван режим из одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 07.06.2021. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде је 41.800,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић